

Za vsakega mladince in mladinko je velika čast in priznanje, da lahko ponese štafeto mladosti. Obenem je za vsakega, ki nosi štafeto, to tudi trenutek obljube, da bo še vnaprej zastavil vse svoje sile pri delu, pri učenju, pri svojih družbenopolitičnih in drugih aktivnostih. Da bo zrasel v koristnega, ustvarjalnega člana naše samoupravne socialistične družbe...

Za Bežigradom so štafeto nosili Lidija Košale, Zdenka Jamnik, Radomir Giclić, Slavko Grozden, Vlado Habjan, Robert Mikec, Pavla Škrabar, Nada Slatner, Miha Kukin, Lili Stojić, Dušan Milenković, Grega Čenčič, Nešo Jovanović, Damjana Rek, Božidar Klisura, Jože Žarac, Jernej Jan, Jure Prebilič, Franc Burja in Štefan Vratarič.

Tudi slabo vreme ni ogrozilo dobrega razpoloženja. Prišli so pionirji z vseh bežigrajskih šol, s pionirskimi ruticami in titovkami, vsakdo je imel v roki tudi zastavico, s katero je pozdravil nosilce štafete mladosti.

Natanko ob 10. uri so se ob zvokih siren vsi prišli za roke, živl obroč okrog našega mesta je bil sklenjen. Več kot 50.000 parov rok, 50.000 mladih src in ena misel. »Radi imamo mir, svobodo, vse ljudi tega sveta. Samo trenutek kasneje je iz mladih gri zadonela pesem Jugoslavija...»

POZDRAV ŠTAFETI MLADOSTI

Na tisoče rok – in ena misel

Ljubljana – mesta heroja tudi bodeča žica v najtežjih dneh naše zgodovine ni mogla pokoriti. Svetel cilj so imeli prebivalci našega mesta pred nami, neomajno so zaupali vodstvu Osvobodilne fronte, ki je Slovencem prvič jasno začrtala pot miru, svobode, napredka in enakopravnosti v bratski skupnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti.

V minulih dneh smo se spominjali 40. letnice ustanovitve Osvobodilne fronte, revolucionarnega 1. maja, nepozabnega dneva osvoboditve, 9. maja. Le ena grenka kaplja je bila v teh veličastnih spominih, 4. maj, dan, ko smo pred letom izgubili našega tovariša Tita. Z bolečino v srcu, pa s pogumom in odločnostjo se vedno znova spominjamo tovariša Tita, nje-

gove misli pa so nam vodilo pri reševanju vsakodnevnih težav, sleherni med nami je pripravljen zastaviti vse sile za uresničitev vizije prihodnosti, ki nam jo je s svojim delom začrtal državljani sveta – Josip Broz Tito.

Zato tudi letos korak mladincev in mladink, ki so poneli štafeto mladosti, ni bil nič manj strumen, čeprav štafete ob koncu njene poti ne bo prejel najdražji sin jugoslovanskih narodov in narodnosti. Kajti štafeta mladosti postaja simbol naše zvestobe misli tovariša Tita, simbol bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti, pridobitev, ki ju moramo čuvati kot najdražje, kar imamo. Iz rok v roke potuje štafeta mladosti, nosi jo mlada generacija, ki ji

je tovariš Tito vedno zaupal in tudi mladi Bežigrajski so dodali svoj delež v mozaik prisege, da nadaljujemo pot, ki so jo naši narodi in narodnosti pod vodstvom komunistične partije Jugoslavije začeli leta 1941.

In tako so letos naši najmlajši, pionirji in pionirke, prav na mestu, kjer nekoč bodeča žica krutih okupatorjev ni prekinila herojske osvobodilne bitke Ljubljančanov, spletili novi obroč, obroč miru in ljubezni. Iz vseh teh gri pa se je oglasila tudi pesem Jugoslavija, grla so drhtela, mladi so peli zanosno, ponosno, da živimo v naši, prelepi Jugoslaviji. To pa je bil tudi najlepši pozdrav zvezni štafeti mladosti...

STANE DROLJIC

